

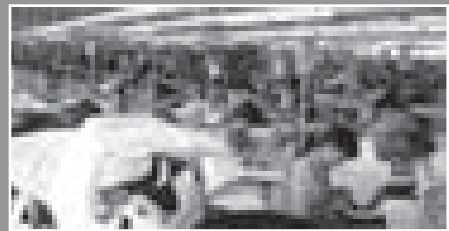
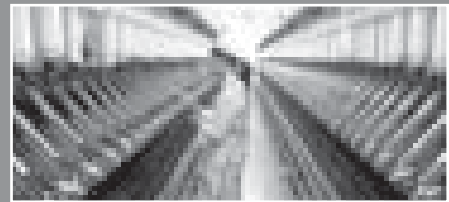
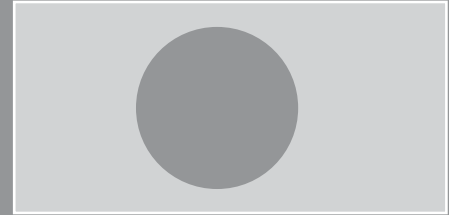
صنعت رو به رشد پوشاک در بنگلادش

BKMEA و BGMEA

در بنگلادش انجمن‌های نساجی زیادی وجود دارد که حامی صنایع این کشور می‌باشند. انجمن تولید کنندگان و صادر کنندگان پوشاک بنگلادش (BKMEA)^۱ و انجمن تولید کنندگان و صادر کنندگان پوشاک کشیاف بنگلادش (BGMEA)^۲ دو انجمن مهم و مطرح در میان سایر انجمن‌ها هستند. انجمن تولید کنندگان و صادر کنندگان پوشاک بنگلادش یا همان BGMEA، نماینده‌ی ۴۴۹۰ تولیدکننده‌ی صادرات محور پوشاک است. این انجمن با ایجاد یک محیط تجاری سالم و برقراری روابط میان تولید کنندگان، صادر کنندگان و وارد کنندگان با هدف افزایش درآمدهای مبادلات خارجی بنگلادش به تقویت و ارتقای بخش پوشاک آماده کمک می‌کند. این سازمان از شروع فعالیتش در اواخر دهه‌ی ۱۹۷۰ در رشد ۵۰۰ درصدی صادرات پوشاک آماده تاثیر به‌سزایی داشت. انجمن تولید کنندگان و صادر کنندگان بخش کشیاف بنگلادش یا BKMEA در سال ۱۹۹۶ تاسیس شد. این انجمن از حدود ۱۷۰۰ تولید کننده و صادر کننده پوشاک کشیاف تشکیل می‌شود و بزرگ‌ترین بخش درآمدهای صادراتی کشور را به خود اختصاص می‌دهد. هدف این سازمان افزایش سود این بخش و همچنین توسعه‌ی بازار و افزایش ظرفیت بخش پوشاک کشیاف است. هر دو انجمن در راستای بهبود مقبولیت اجتماعی و وضعیت آموزشی و گسترش حقوق اولیه فعالیت می‌کنند.

پشتیبانی دولت

دولت بنگلادش به طور فعالانه‌ای از صنایع نساجی این کشور حمایت می‌کند. دولت اخیرا به ۲۷۰ کارخانه‌ی تولیدی پوشاک آماده که تعطیل شده بودند بسته‌های تسهیلاتی اعطا کرد تا بتوانند مجددا به وضعیت اولیه‌ی بهره‌وری خود بازگردند. وزیر بازرگانی کشور، محمد فاروق خان^۴ بر اهمیت آموزش کارگران بخش پوشاک تاکید کرد و یک دوره‌ی آموزشی زیر نظر BGMEA برای ۴۰۰۰۰ کارگر و کارمند این بخش برگزار کرد. به‌دنبال طرح فوق، وزیر دارایی و امور مالی ابوالمال عبدل محیط^۵ با درخواست BGMEA و BKMEA مبنی بر افزایش ۵ تا ۱۰ درصدی پاداش نقدی شرکت‌های صادراتی کوچک و متوسط پوشاک بر اساس ارزش کل صادرات آن‌ها موافقت کرد. این پاداش تا ۳۰ ژوئن ۲۰۱۱ در اختیار شرکت‌ها قرار خواهد گرفت. BGMEA و BKMEA اخیرا نگرانی خود را از بابت افزایش قیمت‌های پنبه به گوش دولت رساندند و ادعا کردند که افزایش قیمت اثر منفی بر صنعت پوشاک آماده‌ی کشور به جا خواهد گذاشت و از دولت خواستند که در این امر دخالت کند. به گزارش دپارتمان کشاورزی آمریکا مصرف پنبه‌ی بنگلادش در سال ۱۰-۲۰۰۹، ۴ میلیون عدل بوده است و تولید کنندگان پوشاک بنگلادش جزو بزرگ‌ترین خریداران نخ پنبه‌ای در جهان هستند. طوفان‌های اخیر در پاکستان که چهارمین تولید کننده‌ی بزرگ پنبه در جهان و مهم‌ترین تامین کننده‌ی پنبه‌ی بنگلادش می‌باشد باعث از بین رفتن بخش عمده‌ی محصول پنبه‌ی



چکیده

بنگلادش در گذشته یکی از کشورهای شناخته شده در زمینه‌ی صادرات کف، چای و سایر محصولات کشاورزی در جهان بود. در سال‌های اخیر این کشور تبدیل به یکی از کشورهای مطرح در عرصه‌ی صادرات پوشاک آماده شده است. بخش پوشاک آماده در بنگلادش که از دو زیر مجموعه‌ی پوشاک تاری پودی و حلقوی تشکیل شده است، بزرگ‌ترین صنعت تولیدی صادرات محور در کشور محسوب می‌شود و ۱/۸ میلیون نفر در این بخش مشغول به کار هستند که اکثر آنان را نیز زنان تشکیل می‌دهند. بر اساس داده‌هایی که اخیرا از دیوان ارتقای صادرات (EPB)^۱ بنگلادش به دست آمده است، صادرات بخش پوشاک آماده‌ی بنگلادش در سال مالی ۲۰۰۹/۱۰ (ژوئیه-ژوئن)، ۱۲/۵ میلیارد دلار بوده است که تقریبا ۷۷ درصد صادرات کل کشور را تشکیل می‌دهد. در دوره‌ی فوق صادرات پوشاک حلقوی ۶/۵ میلیارد دلار و صادرات پوشاک تاری پودی ۶ میلیارد دلار بود. از ماه ژوئیه تا اوت ۲۰۱۰، صادرات پوشاک حلقوی و تاری پودی به ترتیب ۳۲ درصد و ۳۰ درصد نسبت به دوره‌ی مشابه سال ۲۰۰۹ افزایش یافت. بخش پوشاک حلقوی از نظر مقدار صادرات و با در اختیار داشتن سهم ۵۱/۷ درصدی یک زیر مجموعه‌ی مهم از صنایع پوشاک آماده‌ی بنگلادش به حساب می‌آید، سهم پوشاک تاری پودی ۴۸/۳ درصد می‌باشد. مهم‌ترین لباس‌های صادراتی بنگلادش تی‌شرت، شلوار، پلور، ژاکت و پیراهن مردانه است.

پاکستان و در نتیجه افزایش قیمت پنبه در بنگلادش و محدودیت ذخائر موجود در این کشور شد. وزیر بازرگانی اعلام کرد که دولت بنگلادش شروع به وارد کردن پنبه از آفریقا، هند و ازبکستان خواهد کرد تا از این طریق قیمت پنبه را کاهش دهد و به تولید کنندگان پوشاک کشور کمک کند تا مشکلات و بحران‌های مالی را پشت سر بگذارند.

ماشین آلات نساجی

تازه‌ترین آمار صادراتی به‌دست آمده از انجمن‌های ماشین‌های آلات نساجی نشان می‌دهد که بنگلادش سرمایه‌گذاری در زمینه ماشین‌های آلات نساجی را گسترش داده است. بنا بر گزارش فدراسیون مهندسی آلمان (VDMA) در ژانویه و فوریه ۲۰۱۰ صادرات ماشین‌های آلات نساجی از آلمان به بنگلادش ۸ درصد افزایش یافت و به ۲/۷ میلیارد یورو رسید. از ژانویه تا ژوئیه ۲۰۱۰ آمار و ارقام صادراتی رشد چشمگیری را نسبت به دوره‌ی مشابه سال ۲۰۰۹ از خود نشان دادند: در این دوره صادرات ماشین‌های آلات ریسندگی ۱/۱ میلیارد یورو و در سال ۲۰۰۹، ۲/۲ میلیارد یورو بود؛ صادرات ماشین‌های آلات تکمیل شامل ماشین‌های شستشو، سفیدگری و رنگرزی نیز از ۲/۵ میلیارد یورو در دوره‌ی مذکور در سال ۲۰۰۹ به ۵/۸ میلیارد یورو در سال ۲۰۱۰ رسید؛ صادرات ماشین‌های آلات بافندگی تار پودی هم از ۴۶۱۰۰۰ یورو در سال ۲۰۰۹ به ۶۹۵۰۰۰ یورو در سال ۲۰۱۰ افزایش یافت. در این میان تنها صادرات ماشین‌های آلات بافندگی حلقوی افت پیدا کرد و از ۴/۸ میلیارد یورو در سال ۲۰۰۹ به ۳/۱ میلیارد یورو در سال ۲۰۱۰ رسید.

به گزارش تولید کنندگان انجمن ماشین‌های آلات نساجی ایتالیا (ACIMIT)، فروش ماشین‌های آلات نساجی ایتالیا به بنگلادش از ۳۱ میلیون یورو در سال ۲۰۰۷ به ۴۱ میلیون یورو در سال ۲۰۰۸ افزایش پیدا کرد و بنگلادش را تبدیل به سومین بازار بزرگ آسیایی بعد از چین و هند نمود. در طول مدت ۹ ماه یعنی از ژانویه تا سپتامبر ۲۰۰۹، ماشین‌های آلات تکمیل، ریسندگی، بافندگی تار پودی، ملزومات و ماشین‌های بافندگی حلقوی پودی به ترتیب ۵۸ درصد، ۱۷ درصد، ۱۴ درصد، ۱۰ درصد و ۱ درصد ماشین‌های آلات خریداری شده از سوی بنگلادش را تشکیل می‌دادند.

جالب است که بدانیم فدراسیون بین‌المللی ماشین‌های آلات نساجی سوییس (ITMF) در آمار مربوط به صادرات ماشین‌های آلات نساجی در سال ۲۰۰۸ و ۲۰۰۹ کاهش چشمگیری را در صادرات ماشین‌های آلات نساجی در سطح جهان نشان می‌دهد. با این وجود بنگلادش همچنان جایگاه خود را به عنوان یک سرمایه‌گذار آسیایی مهم در بخش ماشین‌های ریسندگی، بافندگی تار پودی و بافندگی حلقوی حفظ کرده است.

بر اساس گزارش به دست آمده از Textiles Intelligence در سپتامبر ۲۰۱۰، صادرات ماشین‌های آلات ریپر و پروجکتایل در جهان در سال ۲۰۰۹ یعنی سالی که خرید کلی ماشین‌های آلات نساجی کاهش یافته بود، ۳۱ درصد افزایش یافت. علت این امر تا حد زیادی به افزایش محسوس سرمایه‌گذاری کارخانجات چینی و بنگلادشی برمی‌گردد. تعداد ماشین‌هایی که توسط کارخانجات نساجی بنگلادش خریداری شد (۵۲۷۳ عدد) به مراتب بیشتر از ماشین‌های خریداری شده در چین (۲۰۷۳ عدد) بود. به گفته‌ی Textiles Intelligence، افزایش ناگهانی در خرید چنین ماشین‌های آتای نشان‌دهنده‌ی این است که صنعت پارچه‌های تار پودی در آسیا با حرکت به سوی بازارهای تخصصی شده، در مقابل رکود اقتصادی جهانی واکنش نشان می‌دهند. ماشین‌های ریپر و پروجکتایل نسبت به ماشین‌های ایرجت بیشتر برای بافندگی پارچه‌های فنی تر و دارای ارزش افزوده‌ی بیشتر به کار می‌روند.

از آن جایی که نرخ رشد کارخانجات ریسندگی بنگلادش مشابه ظرفیت بخیه‌زنی کارخانجات در این کشور می‌باشد، بخش پوشاک کشف با گذشت زمان در زمینه‌ی تامین نخ و پارچه به خودکفایی رسیده است و در نتیجه تقاضا برای نخ و پارچه افزایش یافته است. علاوه بر آن با افزایش صادرات پوشاک کشف ظرفیت تامین کنندگان بالادستی نیز به

طور مشابه افزایش یافت. در نتیجه در حال حاضر تامین کنندگان داخلی ۹۰ درصد کل نیاز پارچه‌های کشفی را تامین می‌کنند. تولید کنندگان نخ نیز تقریباً ۷۵ درصد کل تقاضاهای موجود را فراهم می‌کنند. همچنین تعداد کارخانجات ریسندگی کشور نیز با رشد صادرات پوشاک کشف افزایش یافته است.

سرمایه‌گذاری در بنگلادش

شرکت‌های نساجی سرتاسر جهان شروع به سرمایه‌گذاری در صنایع نساجی بنگلادش کرده‌اند. در این کشور با توجه به هزینه‌ی بسیار پایین نیروی کار در مقایسه با سایر کشورهای دارای این صنعت، شرایط سرمایه‌گذاری مساعدی وجود دارد، وضعیت تجاری آن با اتحادیه اروپا مطلوب است و همان‌طوری که قبلاً ذکر شد مشوق‌های دولتی زیادی هم برای صنایع نساجی این کشور وجود دارد.

کمپانی آلمانی Amann، تولید کننده‌ی نخ‌های دوخت و قلابدوزی با کیفیت و کمپانی بنگلادشی Standard با در اختیار داشتن بیش از ۳۵۰۰۰ نفر کارمند و تولید بیش از ۴۰ میلیون لباس در سال، با همکاری یکدیگر کمپانی انحصاری Amann Bangladesh را تاسیس کردند که تولید کننده و فروشنده‌ی نخ‌های دوخت با کیفیت برای مصارف پوشاک و چرم و کفش می‌باشد.

ساخت کارخانه‌ی تولیدی جدید و کاملاً یکپارچه در غازی‌پور بنگلادش نیز از ژانویه ۲۰۱۱ آغاز شده است و احتمال می‌رود که از اواسط سال ۲۰۱۲ شروع به تولید کند.

ظرفیت تولید این کارخانه ۳۰۰۰ تن در سال می‌باشد.

کمپانی ژاپنی YKK، تولید کننده‌ی زیپ برای گسترش کارخانه‌ی خود در داکای بنگلادش حدود ۲۷ میلیون دلار سرمایه‌گذاری کرده است تا بتواند جوابگوی تقاضاهای موجود بوده و از رشد مداوم در فرآیند صادرات پوشاک نیز حمایت کند. این کمپانی با هدف افزایش ۴۵ درصدی ظرفیت تولید تا سال ۲۰۱۵، در حال گسترش اندازه‌ی کارخانه می‌باشد. این کارخانه به احتمال زیاد در سال ۲۰۱۱ افتتاح خواهد شد.

کمپانی هندی Arvind-تولید کننده‌ی پارچه‌های پیراهنی و جین برای استفاده در صنایع پوشاک- و کمپانی بنگلادشی Nitol Niloy که در بخش‌های مختلف تجاری فعالیت می‌کند، با همکاری هم یک تجارت ۸۰/۲۰ درصدی را راه‌اندازی کردند تا ظرفیت تولید جین در کارخانه‌ی Arvind را تا ۱۴۰ میلیون متر افزایش دهند. این شرکت طی سه سال آینده برای ایجاد یک کارخانه‌ی تولید جین با ظرفیت ۳۰ میلیون متر، میزان ۶۰ میلیون دلار سرمایه‌گذاری خواهد کرد. به گزارش Arvind تقاضا برای پارچه‌های جین در بنگلادش با نرخ بیش از ۲۵ درصد رو به رشد است. میزان تولید در حال حاضر ۲۸۰ میلیون متر می‌باشد که حدود ۱۸۰ میلیون متر تولید داخل کشور و تقریباً ۱۰۰ میلیون متر آن وارداتی است.

جایش شاه^۸، مدیر و مسوول مالی کمپانی Arvind گفت: ما به علت مزایای منحصر به فرد بنگلادش به این کشور به عنوان یک موقعیت استراتژیک نگاه می‌کنیم. چنانچه پارچه‌ی لباس صادراتی در بنگلادش تولید شده باشد صادرات پوشاک از این کشور شامل گمرک نمی‌شود. دستمزد کارگران بنگلادشی در میان پایین‌ترین دستمزدها در کشورهای مختلف قرار دارد. ما برای این‌که بتوانیم رضایت کشورهای اروپایی را جلب کنیم لازم است تا پارچه‌های جین با کیفیت بالا تولید کنیم. از آن جایی که ما هر ساله ۳۶ میلیون متر جین به بنگلادش صادر می‌کنیم، یک بازار آماده و در دسترس داریم و بنابراین تجارت پیشنهادی باید از همان روز اول سوددهی داشته باشد.^۹

گسترش بازارهای هدف

یکی از اهداف اصلی بنگلادش کاهش وابستگی به بازارهای آمریکا و اتحادیه‌ی اروپاست. در حال حاضر ۸۰ درصد پوشاک بنگلادش به این دو بازار مهم فرستاده می‌شود. مقامات

دو کشور می‌توانند با هم سرمایه‌گذاری‌های اشتراکی انجام دهند. به گفته‌ی رییس اتاق، عبدالمجید حاجی محمد^{۱۱}، دسترسی بهتر بنگلادش به بازارهای اتحادیه‌ی اروپا و تخصص در تولید پوشاک به نفع پاکستان خواهد بود. از سوی دیگر بنگلادشی‌ها نیز می‌توانند از نقاط قوت پاکستان در زمینه‌ی صنایع ریسندگی و بافندگی بهره ببرند. وزیر بازرگانی بنگلادش در سفر خود به سنگاپور بر واردات بیشتر پوشاک از بنگلادش اصرار داشت و از دولت این کشور خواست تا شرکت‌ها را به سرمایه‌گذاری در صنایع نساجی بنگلادش تشویق کند که پیام او نیز با استقبال وزیر بازرگانی و صنایع بنگلادش روبرو شد.

۲۰۰۹	۲۰۰۸	
۱۰۷۵۲۰	۶۴۲۱۲۰	اسپیندل‌های الیاف کوتاه
-	-	اسپیندل‌های الیاف بلند
۲۴۰	-	اسپیندل‌های تاب مجازی، دو هیتره
۸۴۱۱	۳۰۶۸	ماشین‌های بافندگی بدون ماکو
۸۱۸۲	۲۹۰۹	ریپر/پروجکتایل
۱۳۷	۱۵۸	ایرجت
۹۲	۱	واترجت
-	-	ماشین‌های بافندگی با ماکو
۴۲۹۷۱	۷۶۶۹۴	ماشین‌آلات بافندگی تخت باف
۴۲۸۸۰	۷۶۶۵۱	دستباف/نیمه‌اتوماتیک
۹۱	۲۰	
-	۲۳	
۸۴۴	۱۰۶۶	(mm165) ماشین‌آلات بافندگی گردباف، بزرگ
-	۲	با ژاکارد الکترونیک
۹	۲	ماشین‌آلات تکمیل تار پودی
-	11	ماشین‌آلات تکمیل حلقوی

1. Export Promotion Bureau
 2. Bangladesh Garment Manufacturers and Exporters Association
 3. Bangladesh Knitwear Manufacturers and Exporters Association
 4. Muhammad Faruk Khan
 5. Abul Maal Abdul Muhith
 6. The association of Italian Textile Machinery Manufacturers
 7. Switzerland based International Textile Manufacturers Federation
 8. Jayesh Shah
 9. Abdul Salam Murshedy
 10. Karachi Chamber of Commerce and Industry
 11. Abdul Majid Haji Mohammad
- منبع: Textile World Asia

EPB اخیراً اعلام کردند که صادرات پوشاک بنگلادش به ایالات متحده‌ی آمریکا و کشورهای اتحادیه‌ی اروپا در سال مالی ۲۰۰۹/۱۰ یا کاهش یافت و یا با یک نرخ اندک زیاد شد. به هر حال در آن دوره صادرات پوشاک بنگلادش به بازارهای جدید رشد چشمگیری یافت برای مثال صادرات به ترکیه با ۲۸ درصد افزایش ۳۰۶ میلیون دلار، ژاپن با ۱۳۴ درصد افزایش ۱۷۴ میلیون دلار، استرالیا با ۸۴ درصد افزایش ۸۵ میلیون دلار، آفریقا با ۵ درصد افزایش ۴۸ میلیون دلار، چین و هنگ کنگ با ۴۱ درصد افزایش ۴۵ میلیون دلار و برزیل هم با ۱۵ درصد افزایش ۴۵ میلیون دلار بود. سایر بازارهایی که صادرات پوشاک بنگلادشی به آن‌ها زیاد شد عبارتند از عربستان سعودی، کره جنوبی، هند، نیوزیلند و تایوان.

رییس BGMEA، عبدالسلام مرشدی^۹، گفت: "با توجه به این که رشد صادرات در این ۱۰ بازار جدید بسیار بالاست، ما امید زیادی به این بازارها داریم. اگرچه صادرات به بازارهای جدید به مراتب کمتر از بازارهای متداول ماست، صادر کنندگان داخلی به این بازارها خوش‌بین هستند."

BGMEA برای کمک به گسترش صادرات بنگلادش به بازارهای جدید تدابیری اندیشیده است. انجمن در فوریه سال گذشته سمیناری را با عنوان "دسترسی به بازار و تنوع محصول" برگزار کرد که در آن قانون‌گزاران، رهبران سیاسی و متخصصان نساجی گرد هم آمدند تا پیرامون این که چگونه بخش پوشاک آماده می‌تواند محصولات خود را متنوع سازد و وارد بازارهای کشف نشده و یا در حال کشف شود به بحث و بررسی پرداختند. به گفته‌ی سخنرانان این سمینار چنانچه کشور بر متنوع ساختن محصولات با کیفیت و کاهش هزینه‌های تولید تمرکز کند، کشورهای ژاپن، استرالیا، کره جنوبی، برزیل، شیلی، مکزیک، هنگ کنگ، تایوان، چین، سنگاپور، روسیه و امارات متحده‌ی عربی نیز می‌توانند به عنوان بازارهای هدف در نظر گرفته شوند.

آن‌ها همچنین بر اولویت بندی مسائلی چون نیروی کار ماهر، محیط صنعتی سالم، تحویل به موقع سفارشات صادراتی، کیفیت مطلوب، کوتاه بودن زمان انتظار تا رسیدن محموله‌ی سفارش داده شده و قیمت پایین برای کمک به بقای بخش پوشاک آماده تاکید داشتند.

اخیراً یک هیئت ۱۲ نفره از BGMEA از برزیل، شیلی و مکزیک بازدید کردند تا این کشورها را با صنعت پوشاک آماده در بنگلادش آشنا کنند و آن‌ها را تشویق نمایند که به واردات محصولات بنگلادشی بپردازند. هدف BGMEA صادرات ۵۰۰ میلیون دلاری به این سه کشور در دو سال آینده است.

در این راستا BKMEA نیز به تشویق بازارهای جدید برای سرمایه‌گذاری در صنعت پوشاک بنگلادش می‌پردازد. انجمن در سال ۲۰۰۹ یک هیئت تجاری به ژاپن، هنگ کنگ و همچنین آفریقای جنوبی و جمهوری بوتسوانا اعزام کرد تا روابط بازرگانی در زمینه‌ی پوشاک کشف را گسترش دهد. به گفته‌ی رییس BKMEA در حال حاضر تلاش‌های انجمن برای برقراری روابط تجاری با ژاپن به نتیجه رسیده است و بسیاری از خریداران و سرمایه‌گذاران ژاپنی به بنگلادش به‌عنوان یک کشور تامین کننده نگاه می‌کنند. کمپانی UNIQLO، کمپانی انحصاری Chori و انجمن Marubeni از جمله شرکت‌های ژاپنی هستند که در بنگلادش شعبه زده‌اند و شروع به منبع یابی نموده‌اند. بنا بر گزارشات اخیر، تولید کننده‌ی پوشاک Onward Holdings قصد دارد تا بر روی بنگلادش به عنوان سومین منبع تولید خود بعد از چین و ویتنام حساب کند.

آژانس‌های خبری مختلف گزارش می‌دهند که مقامات بنگلادشی نیز به ترغیب کشورهای مختلف برای ارتقای روابط تجاری با صنایع نساجی بنگلادش می‌پردازند. معاون سفیر بنگلادش به منظور ارتقای روابط تجاری میان بنگلادش و پاکستان از اتاق بازرگانی و صنایع پاکستان (KCCI) بازدید کرد و بر اساس نتایج به‌دست آمده